Andrzej Piotrkowczyk

nauczyciel
uczeń, guwerner, podróżnik, rektor Akademii Krakowskiej
Ur. 0.0.1581, Kraków
Zm. 8.10.1645, Kraków

Dane rodziców

Andrzej Piotrkowczyk

Jadwiga Prężyna

Wychowanie i wykształcenie

Od 1601 roku studiował w Akademii Krakowskiej, gdzie uzyskał stopień bakałarza nauk wyzwolonych (1604). W semestrze letnim 1604 roku prowadził na Akademii Krakowskiej wykłady z Arystotelesa, a w semestrze zimowym z Wergiliusza.

Korzystając z okazji podczas podróży z Mikołajem Krzysztofem i Albrychtem Stanisławem Radziwiłłami wpisał się do metryki uniwersyteckiej w Würzburgu (9 września 1606), studiował wymowę w Lowanium (1609), uczęszczał do College Royal w Paryżu (1611) oraz zapisał się na uniwersytet w Padwie (16 maja 1611). W 1616 roku (15 marca) został bakałarzem nowego prawa w Krakowie. W 1618 roku (24 stycznia) został licencjatem obojga praw w Krakowie, a 31 maja 1619 roku promowano go na doktora obojga praw.

Etapy kariery dot. edukacji

Został polecony Krzysztofowi Mikołajowi Radziwiłłowi "Sierotce" jako opiekun dla pozostających pod jego opieką bratanków - Mikołaja Krzysztofa i Albrychta Stanisława, synów starosty żmudzkiego Stanisława Radziwiłła. Razem z podopiecznymi dotarł do Würzburga w grudniu 1605 roku, gdzie Radziwiłłowie podjęli naukę na tamtejszym uniwersytecie (1605-1609). Następnie udali się do Lowanium, aby kontynuować studia filozoficzne, gdzie Piotrkowczyk wygłosił na tamtejszym uniwersytecie mowę "Pro Collatino in Brutum" (1609). W tym samym roku udali się zwiedzać Niderlandy (Amsterdam). Potem udali się do Francji, gdzie zapisali się do metryki uniwersyteckiej w Orleanie (18 stycznia 1610), a następnie pojechali do Paryża. Pod koniec 1610 roku ruszyli dalej do Italii (Bolonia). W Italii starszy Mikołaj Krzysztof odłączył się od orszaku i wrócił do kraju, a Piotrkowczyk został z młodszym Albrychtem Stanisławem na dalszą podróż, która wiodła przez Padwę, Rzym i Loreto. Ostatecznie Piotrkowczyk wraz z podopiecznym powrócili do kraju pod koniec 1611 roku.

W latach 1611-1616 został profesorem logiki Akademii Zamojskiej. Był seniorem bursy prawników w Krakowie (1616). W 1617 roku objął zaś katedrę nowego prawa Akademii Krakowskiej. Został rektorem i profesorem prawa Akademii Lubrańskiego w Poznaniu (1620), choć rychło opuścił to miasto z powodu śmierci ojca. Po powrocie do Krakowa był członkiem Kolegium Prawniczego Akademii Krakowskiej.

Fakty z życia osobistego

Poślubił Annę Bełżę w 1621 lub 1622 roku, a po jej śmierci w 1623 roku Annę Teresę Pernus. Miał ośmioro dzieci. Był serwitorem królewski (1633), prawnikiem, rajcą krakowskim (1631-1645), bogatym mieszczaninem krakowskim, jedynym drukarzem z pozwoleniem na druk konstytucji sejmowych oraz z monopolem na wydawanie ksiąg liturgicznych.

Żył w XVI-XVII wieku.

Bibliografia

Podmiotowa

1. *Archiwum Nacji Polskiej w Uniwersytecie Padewskim*, t. 1, wyd. H. Barycz, Wrocław, 1971.
2. *Die Matrikel der Universität Würzburg*, t. 1, z. 1, wyd. S. Merkle, Würzburg, 1922.
3. *Podróż królewicza Władysława Wazy do krajów Europy Zachodniej w latach 1624-1625 w świetle ówczesnych relacji*, wyd. A. Przyboś, Kraków, 1977.

Przedmiotowa

1. M. Chachaj, *Zagraniczna edukacja Radziwiłłów*, Lublin, 1995.
2. *Historia nauki polskiej. t. 6: Dokumentacja bio-bibliograficzna*, oprac. L. Hajdukiewicz, Wrocław, 1974.
3. W. Szelińska, *Drukarstwo krakowskie 1474-1974*, Kraków, 1974.
4. S. Kot, *Polska Złotego Wieku a Europa. Studia i szkice*, Warszawa, 1987.
5. W. Ptak-Korbel, Z. Wawrykiewicz, *Piotrkowczyk (Petricovius) Andrzej*, Polski Słownik Biograficzny, t. 26, Wrocław-Kraków, 1981.